

De beoogde Wet Regulering Sekswork zegt te zijn bedoeld om sekswerkers op een veilige en gezonde wijze hun werk kunnen laten doen. Misstanden, uitbuiting en dwang moeten worden tegengaan. Het instrument hiervoor bedacht is een vergunningsplicht voor sekswerkers en exploitanten en meer uniforme regels.

De genoemde maatregelen houden in dat:

Sekswork enkel kan worden verricht in daartoe vergunde gelegenheid die onder controle staat van en met de werkomstandigheden en regels naar behoeven en ten gunste van de exploitant. De sekswerker wordt daardoor zowel financieel als maatschappelijk belemmert in een persoonlijke dienstverlening. Voor een deel van hen zal sekswork niet eens meer lonend zijn Met alle gevolgen van dien voor hun privéleven en maatschappelijke status.

De verplichte (extra want al KvK) registratie brengt het gevaar voor willekeur door de registratie ambtenaar, want op grond waarvan wordt zelfredzaamheid bepaald? Daarnaast is er het mogelijk publiekelijk bekend worden van hun werkzaamheden. Dat laatste zou in een maatschappij waar sekswork als gewoon beroep zou zijn geaccepteerd geen probleem zijn maar een aparte status die met de WRS wordt ingesteld vergroot het al bestaande stigma enkel nog meer.

Sekswerkers die zelfstandige willen blijven of vanwege het maatschappelijke en sociaal willen beschermen van hun gezin/kinderen worden door bovenstaande de illegaliteit in geduwd en lopen risico's te worden beboet en/of hun huis te worden uitgezet en/of het ouderlijk gezag over hun kinderen kwijt te raken. Ik verwijs hierbij naar de gevolgen voor sekswerkers in landen zoals Zweden, Frankrijk en Ierland. Uit diverse onderzoeken blijkt dat sekswerkers daar méér geweld meemaken zowel vanuit klanten maar zelfs door het optreden van politiebeambten en/of andere handhavers. Door hun situatie zijn ze ook veelal verstoken van de veiligheid en hulp die collega's, vrienden, familie en maatschappelijke instanties c.q. hulpverlening kunnen bieden.

Ab Buijze

